

**Likumprojekta „Grozījumi Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā”
sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojums (anotācija)**

Tiesību akta projekta anotācijas kopsavilkums	
Mērķis, risinājums un projekta spēkā stāšanās laiks (500 zīmes bez atstarpēm)	Likumprojekta „Grozījumi Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā” (turpmāk – Likumprojekts) mērķis ir nodrošināt elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbību atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai, kā arī atturēt personas no pārkāpumu izdarīšanas elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomā. Likumprojekts paredz administratīvos pārkāpumus un sodus par tiem, kā arī kompetenci sodu piemērošanā. Likumprojekts stāsies spēkā vienlaikus ar Administratīvās atbildības likumu 2020.gada 1.janvārī.

I. Tiesību akta projekta izstrādes nepieciešamība		
1.	Pamatojums	Likumprojekts izstrādāts, pamatojoties uz Ministru kabineta 2014.gada 22.aprīļa sēdes protokollēmuma (prot. Nr.24 26.§) „Informatīvais ziņojums „Nozaru administratīvo pārkāpumu kodifikācijas ieviešanas sistēma”” 3.punktu un Ministru kabineta 2018.gada 18.decembra sēdes protokollēmuma (prot. Nr.60 98.§) „Informatīvais ziņojums „Nozaru administratīvo pārkāpumu kodifikācijas ieviešanas sistēmas īstenošana”” 2.punktu.
2.	Pašreizējā situācija un problēmas, kuru risināšanai tiesību akta projekts izstrādāts, tiesiskā regulējuma mērķis un būtība	Atbilstoši informatīvā ziņojuma „Nozaru administratīvo pārkāpumu kodifikācijas ieviešanas sistēma” (turpmāk – Informatīvais ziņojums) 1.pielikuma 162., 248., 284., 331. un 350.punktam, ja tiek atzīts par pamatotu, Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā (turpmāk – EPLL) pilnībā vai daļēji būtu pārņemami pieci no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā (turpmāk – Kodekss) ietvertajiem pantiem, un konkrēti: 1) 147.pants. Radio un televīzijas (arī kabeļtelevīzijas) programmu izplatīšanai noteikto nacionālo standartu pārkāpšana;

- 2) 166.¹³ pants. Reklāmas un komercprakses noteikumu pārkāpšana;
- 3) 173.² pants. Erotiska un pornogrāfiska rakstura materiālu ieviešanas, izgatavošanas, izplatīšanas, publiskas demonstrēšanas vai reklamēšanas noteikumu pārkāpšana;
- 4) 201.⁵ pants. Masu informācijas līdzekļu darbības noteikumu pārkāpšana;
- 5) 201.³² pants. Radio, televīzijas raidījumu un filmu nenodrošināšana ar tulkojumu valsts valodā.

Izvērtējot nodarījuma bīstamību, sekas, aktualitāti un attiecināmību uz publiski tiesiskajām attiecībām, kā arī sabiedrisko kaitīgumu, divi no Kodeksā ietvertajiem pantiem daļā, kas attiecas uz elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, ir jāpārņem ar Likumprojektu, un konkrēti:

- 1) 201.⁵ pants. Masu informācijas līdzekļu darbības noteikumu pārkāpšana (otrā, trešā, ceturta, piektā, sestā, septītā, astotā un devītā daļa);
- 2) 201.³² pants. Radio, televīzijas raidījumu un filmu nenodrošināšana ar tulkojumu valsts valodā.

Papildus Informatīvā ziņojuma 1.pielikumā noteiktajam Likumprojektā ir jāpārņem Kodeksa 204.² panta astotā daļa, kas paredz atbildību par priekšvēlēšanu aģitācijas noteikumu pārkāpšanu.

Atbilstoši Kodeksa 215.⁹ pantā noteiktajam administratīvo pārkāpumu lietas izskata un sodus par attiecīgajiem administratīvajiem pārkāpumiem, ja tie izdarīti elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomā (izņemot, ja kontroli veikušas un protokolu sastādījušas citas institūcijas amatpersonas, kas pilnvarotas izskatīt attiecīgā administratīvā pārkāpuma lietas), piemēro Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome (turpmāk –

Padome). Attiecīgi arī Likumprojektā paredzēts, ka administratīvo pārkāpumu procesu veic Padome.

Administratīvo pārkāpumu sastāvu aktualitāte analizēta, izvērtējot arī statistikas informāciju par konstatētajiem administratīvajiem pārkāpumiem. Kopumā kopš 2012.gada elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomā konstatēti 68 administratīvie pārkāpumi, par kuriem personas sauktas pie administratīvās atbildības.

Kodeksa 166.¹³ pants no tā izslēgts ar 2015.gada 14.maija Kodeksa grozījumiem, daļēji pantā paredzēto pārkāpumu sastāvu pārceļot uz 201.⁵ panta devīto daļu un daļēji paredzot Padomes kompetenci kā reklāmas uzraudzības iestādei Reklāmas likuma izpratnē. Attiecīgi šis pants netiek pārņemts ar Likumprojektu.

Par Kodeksa 147.panta pārkāpumiem kopš 2010.gada personas nav sauktas pie administratīvās atbildības, tas ir zaudējis aktualitāti un attiecīgi netiek pārņemts ar Likumprojektu. Kodeksā nav paredzēta pārkāpuma izskatīšanai kompetentā institūcija, turklāt, tā kā EPLL neregulē sakaru institūciju darbību un sakaru jomai piemērojamos standartus, panta pārņemšana EPLL nav aktuāla.

Par Kodeksa 173.² panta pārkāpumiem pārskatītajā periodā Padome nav saukusi pie administratīvās atbildības elektroniskos plašsaziņas līdzekļus. Padomes ieskatā minētais pants Padomes kompetences griezumā nav aktuāls. Proti, no panta gramatiskā formulējuma nevar secināt, ka pārkāpums saistāms tieši ar elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu veidošanu vai izplatīšanu. Vienlaikus EPLL 26.pants

„Programmu veidošanas ierobežojumi” aizliedz pornogrāfiska rakstura materiālu ietveršanu raidījumos, turklāt Kodeksa 201.⁵ panta piektā daļa paredz administratīvo atbildību par normatīvajos aktos elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu veidošanai noteikto aizliegumu un ierobežojumu pārkāpumu. Tā kā elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās pornogrāfijas (pornogrāfisku materiālu) izplatīšanas aizliegums uzskatāms par programmu veidošanai noteiktu ierobežojumu (aizliegumu), Padome administratīvā pārkāpuma lietu par pornogrāfisku materiālu (t.sk. pornogrāfiska priekšnesuma demonstrēšanu) izplatīšanu izskatītu atbilstoši Kodeksa 201.⁵ panta piektajai daļai. Ņemot vērā minēto, Kodeksa 173.² pants netiek pārņemts ar Likumprojektu.

Lai gan pēc būtības Kodeksa 175.⁹ pants un 201.⁵ panta septītā daļa ir aktuāli, tie ar Likumprojektu netiek pārņemti. Kodeksa 175.⁹ panta un 201.⁵ panta septītās daļas regulējums jau tiek paredzēts likumprojekta „Administratīvo sodu par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā likums” 3.panta otrajā daļā, savukārt minētā likumprojekta 27.pants paredz Padomes kompetenci tā piemērošanā. Kodeksa 201.⁵ panta otrā, trešā, ceturtā, piektā, sestā, astotā un devītā daļa tiek pārņemtas ar Likumprojektu. To pārņemšana ir aktuāla Kodeksa 201.⁵ panta daļās paredzēto nodarījumu bīstamības, seku un sabiedriskā kaitīguma apsvērumu dēļ.

Ņemot vērā EPLL struktūru, Likumprojekts paredz papildināt EPLL ar XV nodaļu „Administratīvā atbildība elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomā un kompetence sodu piemērošanā”, kurā būtu astoņi jauni panti, kas ietver redakcionāli precizētus un strukturāli

loģiski apvienotus administratīvo pārkāpumu sastāvus, sodus un norādi uz kompetento iestādi sodu piemērošanā:

- 1) 76.pants. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu reģistrācijas un paziņošanas noteikumu pārkāpšana;
- 2) 77.pants. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības pamatnosacījumu pārkāpšana;
- 3) 78.pants. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu un televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzēju darbībai noteikto aizliegumu un ierobežojumu pārkāpšana vai pienākumu neievērošana;
- 4) 79.pants. Aģitācijas noteikumu pārkāpšana;
- 5) 80.pants. Audio un audiovizuālo komerciālo paziņojumu sniegšanas vai izplatīšanas noteikumu pārkāpšana;
- 6) 81.pants. Programmu uzskaites, glabāšanas un ierakstīšanas noteikumu pārkāpšana;
- 7) 82.pants. Radio un televīzijas nenodrošināšana ar tulkojumu valsts valodā;
- 8) 83.pants. Kompetence sodu piemērošanā.

Piemērojot sodu par pārkāpumiem elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomā, Padomei jānodrošina vienota pieeja, lai panāktu tiesisko attiecību taisnīgu noregulēšanu. Proti, Padomei, nosakot administratīvā soda veidu un mēru, jāņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pie atbildības saucamās personas personība (juridiskajai personai – reputācija), mantiskais stāvoklis, pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi. Ņemot vērā, ka par pārkāpumiem elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomā ir paredzēta plaša gradācija starp minimālo un maksimālo naudas soda apmēru, Padomei būtu jāizstrādā vadlīnijas, kurās tiek atspoguļota visu attiecīgo pārkāpumu sastāvu piemērošana, t.sk. soda apmēra noteikšana, lai tādējādi veidotu vienotu izpratni un uzraudzību elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomā, kā arī radītu tiesisko noteiktību

un nodrošinātu vienlīdzību. Vienlaikus efektīvai izpratnes veicināšanai par sodu piemērošanas metodiku, šīs vadlīnijas būtu jāpublicē Padomes tīmekļvietnē internetā.

Kodeksa 201.⁵ panta otrajā daļā paredzētais nodarījums ir aktuāls, Padome ir piemērojusi administratīvos sodus par kabeļtelevīzijas operatoru veiktu programmu retranslāciju, nesāņemot atbilstošu atļauju. Šīs panta daļas ieviešana EPLL ir nepieciešama, lai izvairītos no nelegālu pakalpojumu piedāvājuma veidošanās, kā arī atkārtotu gadījumu novēršanai. Pārkāpuma sabiedrisko bīstamību raksturo iespējamās atkāpes no pakalpojumiem piemērojamiem kvalitātes standartiem un patērētāju tiesību aizsardzības ierobežojumiem nelegālu pakalpojumu izmantošanas gadījumā. Tas vienlaikus saistāms arī ar nodarījuma bīstamību, jo atsevišķi audio un audiovizuālie elektronisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumi ir uzskatāmi par reģistrējamiem pakalpojumiem. Vienlaikus jānorāda, ka nelegālu pakalpojumu izplatība nereti saistāma ar audio un audiovizuāla satura autoru tiesību aizskārumiem, kas papildus raksturo nodarījuma kaitīgumu. Kodeksa 201.⁵ panta otrajā daļā paredzētais nodarījuma sastāvs papildināms, paredzot atbildību arī par tādu programmu retranslāciju, kas nav iekļautas elektroniskā plašsaziņas līdzekļa retranslācijas atļaujas retranslējamo programmu sarakstā. Retranslācijas atļaujas saņemšanai Padomē iesniedzams arī retranslējamo programmu saraksts, kas nozīmē, ka tas ir neatņemama retranslācijas atļaujas sastāvdaļa, tādējādi nosakot elektroniskā plašsaziņas līdzekļa tiesības veikt konkrētu norādīto programmu retranslāciju publisko elektronisko sakaru tīklos. Attiecībā uz soda apmēru, kas noteikts par 201.⁵ panta otrās daļas pārkāpumu, Padome norādījusi, ka juridiskajām personām būtu nosakāms zemāks soda apmēra sliexsnis.

Šobrīd minimālais soda apmērs Kodeksā ir 2 000 *euro*. Padome piedāvā noteikt minimālo soda apmēru 500 *euro*. Šādas izmaiņas nepieciešamas, lai maziem kabeļoperatoriem par nelieliem pārkāpumiem (piemēram, sistēmā nav atzīmēta viena retranslējamā programma) nebūtu jāmaksā nesamērīgi liels sods. 2 000 *euro* ir liels soda apmērs, savukārt 500 *euro* būtu uzskatāms par tādu soda apmēru, kas mazam kabeļoperatoram nerada pārlieku lielas finansiālās grūtības, tomēr vienlaikus motivē turpmāk ievērot likumā noteiktās prasības. Kodeksa 201.⁵ panta otrā daļa tiek pārņemta ar Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 76.panta pirmo daļu.

Kodeksa 201.⁵ panta trešajā daļā paredzētā nodarījuma aktuālā panta redakcija vēl nav piemērota praksē, jo tā, grozot panta daļas dispozīciju, stājas spēkā 2016.gada 13.jūlijā. Šīs daļas ieviešana EPLL ir nepieciešama, lai novērstu pakalpojumu pēc pieprasījuma sniegšanu, par to neinformējot Padomi kā kompetento institūciju. Minētais administratīvais pārkāpums var radīt kaitējumu sabiedrībai, jo Padome pēc iedzīvotāju sūdzībām nevar vērtēt iespējamus normatīvo aktu pārkāpumus tādos pakalpojumos pēc pieprasījuma, par kuru darbību Padome nav saņēmusi paziņojumu. Vienlaikus vērojama arī nodarījuma bīstamība, jo, nepaziņojot Padomei par savu pakalpojumu, elektroniskie plašsaziņas līdzekļi var ne tikai ignorēt šādiem pakalpojumu sniedzējiem likumā noteiktos darbības principus, bet arī kropļot savstarpējo pakalpojumu sniedzēju konkurenci. Šādas savstarpējās konkurences kropļojuma rezultātā iespējama gan citu neregulētu pakalpojumu attīstīšanās, gan regulētu pakalpojumu sniedzēju atkāpes no normatīvajos aktos pakalpojumu sniegšanai noteikto noteikumu izpildes, kas pamatota ar neregulētu tirgus dalībnieku darbībām. Tādējādi konstatējama

pārkāpuma bīstamība un 201.⁵ panta trešās daļas pārkāpuma sastāvs pārņemams, to iestrādājot Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 76.panta otrajā daļā.

Kodeksa 201.⁵ panta ceturtnā daļa pārskata periodā piemērota astoņas reizes un prognozējams, ka elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbību regulējošā akta (apraides atļaujas darbības pamatnosacījumu) pārkāpumi varētu notikt arī nākotnē. Nodarījumam ir gan augsta bīstamība – apraides atļaujas pārkāpumi savā būtībā var traucēt elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstībai, gan tie arī saistīti ar augstu sabiedrisko kaitīgumu, jo, nepildot apraides atļaujas darbības pamatnosacījumus, elektroniskais plašsaziņas līdzeklis deformē elektronisko plašsaziņas līdzekļu tirgu, kas pamatā veidots, ievērojot dažādās programmu koncepcijas, piemēram, informatīvu un izklaides programmu un raidījumu apmēra samērojums, ziņu apjoms programmās un tamlīdzīgi. Kodeksa 201.⁵ panta ceturtnā daļa tiek pārņemta, to iestrādājot Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 77.panta pirmajā daļā.

Kodeksa 201.⁵ panta piektajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums ir aktuāls. Padome ir piemērojusi vairākus administratīvos sodus par programmu veidošanai noteikto aizliegumu un ierobežojumu pārkāpumu. Programmu veidošanai vai pakalpojumu sniegšanai pēc pieprasījuma noteikto aizliegumu un ierobežojumu iespējamo pārkāpumu sastāvi ir dažādi un tie ir saistīti arī ar augstu kaitējumu sabiedrībai un bīstamību, piemēram, neobjektīvas informācijas sniegšana, nepilngadīgo aizsardzības noteikumu pārkāpumi, līdz ar to panta daļā paredzētais nodarījums pārņemams ar Likumprojektu. 201.⁵ panta piektā daļa ir papildināma, paredzot atbildību arī par elektroniskajam

plašsaziņas līdzeklim noteikto pienākumu neievērošanu. Šāds precizējums ir nepieciešams, piemēram, šādam gadījumam: EPLL 24.panta ceturrtā daļa noteic, ka „*elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina, lai fakti un notikumi raidījumos tiktu atspoguļoti godīgi, objektīvi, ar pienācīgu precizitāti un neitralitāti (..)*”. Šobrīd praksē Padome piemēro tiesību normu, secinot, ka ir aizliegts veidot raidījumus neobjektīvi, neievērojot pienācīgu neitralitāti. Padome uzskata, ka ir nepieciešams noteikt par pienākumu ievērot prasības, un par to neievērošanu attiecīgi piemērojams sods. Panta daļas iekļaušana EPLL ir nepieciešama, lai nodrošinātu pilnvērtīgu sabiedrības aizsardzību no iespējamajiem pārkāpumiem programmu veidošanā. Kodeksa 201.⁵ panta piektā daļa ar papildinājumiem iestrādāta Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 78.panta pirmajā daļā.

Kodeksa 201.⁵ panta sestajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums ir aktuāls. Padome līdz šim nav piemērojusi administratīvos sodus par minētajā panta daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, tomēr panta daļas ieviešana Likumprojektā ir nepieciešama pakalpojuma pēc pieprasījuma popularitātes palielināšanās dēļ, tādā veidā nodrošinot pakalpojumu pēc pieprasījuma atbilstību to darbības pamatnosacījumiem. Vienlaikus Padome vērs uzmanību, ka pakalpojumu pēc pieprasījuma sniedzēju darbības pamatnosacījumiem ir šaurāka tiesiskā nozīme nekā, piemēram, apraides atļauju saņēmējiem. Proti, pakalpojumu pēc pieprasījuma darbības pamatnosacījumu formāts ir daudz brīvāks nekā apraides atļaujām, jo faktiski tikai apkopo pamatinformāciju par konkrēto pakalpojumu. Tomēr gadījumā, ja pakalpojuma pēc pieprasījuma sniedzējs maina pakalpojuma formātu, mainot, piemēram, pakalpojuma interneta vietni vai pakalpojuma nosaukumu,

šādas pakalpojuma pēc pieprasījuma sniedzēja darbības nav zināmas Padomei, ja pakalpojuma sniedzējs neizdara grozījumus darbības pamatnosacījumos. Līdz ar to pārkāpumam ir augsta sabiedriskā bīstamība, jo Padomei nebūtu iespējas sekot faktiskajai audiovizuālo pakalpojumu pēc pieprasījuma tirgus situācijai. Vienlaikus Kodeksa 201.⁵ panta sestās daļas redakcija joprojām satur atsauci uz darbības pamatnosacījumu reģistrēšanu, lai gan EPLL paredz tikai paziņošanu par pakalpojumu pēc pieprasījuma sniegšanu, nevis šādu pakalpojumu un to darbības pamatnosacījumu reģistrēšanu. Tādēļ pārkāpuma sastāvu nepieciešams iekļaut Likumprojektā, precizējot panta daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu un nosakot administratīvo atbildību par elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības neatbilstību Padomei paziņotajiem pakalpojuma pēc pieprasījuma darbības pamatnosacījumiem. Kodeksa 201.⁵ panta sestā daļa tiek pārņemta, to iestrādājot Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 77.panta otrajā daļā.

Kodeksa 201.⁵ panta astotā daļa ir aktuāla. Padome nav piemērojusi administratīvo sodu par minētajā panta daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Vienlaikus panta daļas ieviešana EPLL ir nepieciešama, lai nodrošinātu elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu uzskaiti atbilstoši EPLL noteiktajam. Ņemot vērā, ka programmu uzskaites un glabāšanas (t.sk. programmas ieraksta kvalitātes) prasības paredzētas EPLL 29.pantā, Kodeksa 201.⁵ panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu būtu lietderīgi papildināt, nosakot administratīvo atbildību par elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu uzskaites, glabāšanas un ierakstīšanas prasību pārkāpumiem. Tādā veidā tiktu nodrošināta ne tikai aizsardzība pret iespējamām kaitīgām

sekām, kas izriet no nepilnvērtīgas programmu uzskaites, bet arī attiecībā uz kaitīgajām sekām, kas izriet no programmu ierakstīšanas normatīvajos aktos noteiktajā kvalitātē un apmērā. Kodeksa 201.⁵ panta astotā daļa tiek pārņemta, to iestrādājot Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 81.pantā.

Kodeksa 201.⁵ panta devītā daļa ir aktuāla. Padome ir piemērojusi vairākus sodus par komerciālu paziņojumu izvietojumam noteiktās kārtības pārkāpumiem elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās. Kodeksa 201.⁵ panta devītās daļas ieviešana EPLL ir nepieciešama, lai nodrošinātu EPLL noteikto komerciālo paziņojumu izvietojuma kārtību elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās un pakalpojumos pēc pieprasījuma. Pārkāpumiem reklāmas jomā raksturīgs kaitējums sabiedrībai un būtiskas sekas, kas izpaužas kā sabiedrības interese saņemt komerciālus paziņojumus atbilstoši normatīvo aktu prasībām, piemēram, ievērojot pieļaujamo reklāmas apjomu stundā vai atbilstīgu reklāmas skaļumu. Kodeksa 201.⁵ panta devītā daļa pārņemama EPLL, lai gan Padomei ir tiesības izskatīt reklāmas lietas atbilstoši Reklāmas likumā noteiktajai procedūrai. EPLL pārņemamā procedūra pamatā vērsta uz plašsaziņas līdzekļu sodīšanu par tādu reklāmas izplatīšanas noteikumu pārkāpumu, kuru nav iespējams novērst ar Reklāmas likumā nostiprinātajiem instrumentiem. Kodeksa 201.⁵ panta devītā daļa tiek pārņemta, to iestrādājot Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 80.pantā.

Kodeksa 201.³² panta pirmā daļa paredz atbildību par radio, televīzijas raidījumu un filmu nenodrošināšanu ar tulkojumu valsts valodā. Līdzšinējā normatīvajā regulējumā saskārušās divu iestāžu – Padomes un Valsts valodas centra – kompetences. Likumprojekta

„Administratīvo sodu par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā likums” 25.pants paredz atbildību par publiski demonstrējamu filmu nenodrošināšanu ar tulkojumu valsts valodā, kura piemērošanas kompetence tiek saglabāta Valsts valodas centram. Savukārt Kodeksa 201.³² panta pirmās daļas sadaļa, kas attiecināma uz elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, ir saglabājama un pārņemama Likumprojektā. Kodeksa 201.³² panta pirmā daļa pārņemama Likumprojektā tiktāl, ciktāl pārkāpuma sastāvs attiecināms uz elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem un ir iestrādāta Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 82.pantā. Par pārkāpumu tiek paredzēts brīdinājums vai arī naudas sods, kura maksimālais apmērs noteikts, pamatojoties uz Kodeksa 201.³² panta nosacījumiem par atkārtotu pārkāpumu.

Kodeksa 204.² panta astotā daļa ir aktuāla. Padome norāda, ka Kodeksa 204.² panta astotā daļa aptver arī slēptu priekšvēlēšanu aģitāciju. Politisko spēku aktivitāte elektronisko plašsaziņas līdzekļu radio un televīzijas programmās, reklamējot konkrēto politisko spēku pirms 13.Saeimas vēlēšanām, nebija augsta. Tas skaidrojams ar apstākli, ka daļa politisko spēku savas priekšvēlēšanu kampaņas aktīvi veica internetā, izvietojot dažādas reklāmas un publicējot partijas, partiju apvienības vai atsevišķu deputātu kandidātu viedokļus, tādējādi uzrunājot potenciālos vēlētājus ar sociālo mediju starpniecību, tāpat atsevišķu politisko spēku reklāmas tikušas izplatītas preses izdevumos un izvietotas vidē. Tomēr tas nenozīmē, kas bez ievēribas atstājama priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izvietošana elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās. Slēpta priekšvēlēšanu aģitācija izpaužas gan kā atsevišķu kandidātu slavināšana, gan nomelnošana, tādējādi

nepieciešams nodrošināt, tādu vidi, kurā netiek veikta slēpta priekšvēlēšanu aģitācija. Tieši soda apmēra paaugstināšana motivētu elektroniskos plašsaziņas līdzekļus veidot un izvietot programmās raidījumus, kuros netiek slavināts vai nomelnots kāds deputātu kandidāts vai politiskais spēks, tādējādi nodrošinot, ka priekšvēlēšanu process atbilst demokrātiskas sabiedrības interesēm. Padome uzskata, ka būtu jāpalielina soda apmēra griesti, jo pārkāpums var būtiski ietekmēt vēlēšanu integritāti. Šobrīd Kodeksa 204.² panta astotajā daļā paredzētais maksimālais soda apmērs, kas piemērojams par slēptas priekšvēlēšanu aģitācijas veikšanu, ir 1 400 *euro*, kas uzskatāms par pārāk mazu, jo nenodrošina pietiekamu preventīvo funkciju. Aģitācijas noteikumu pārkāpšana nevar tikt uzskatīta par tādu pārkāpumu, kas sabiedrības intereses aizskartu mazāk nekā pārkāpumi audio un audiovizuālo komerciālo paziņojumu sniegšanā vai izplatīšanā. Tādēļ naudas soda maksimālais soda apmērs par aģitācijas noteikumu pārkāpšanu būtu pielīdzināms maksimālajam naudas soda apmēram par pārkāpumiem audio un audiovizuālo komerciālo paziņojumu sniegšanā vai izplatīšanā, proti, līdz 7 100 *euro* jeb tūkstoš četri simti divdesmit naudas soda vienībām.

Šis ir vienīgais pārkāpuma sastāvs, kura sankcijā netiek paredzēts brīdinājums. Tas skaidrojams ar to, ka konkrētais pārkāpums var tikt īstenots noteiktā, īsā laika periodā. Skatot pārkāpuma īstenošanas periodu kopsakarā ar tā potenciālo apdraudējumu sabiedrības interesēm uz demokrātisku priekšvēlēšanu procesu, ir secināms, ka brīdinājuma sankcijas piemērošana nenodrošinātu pietiekamu sabiedrības interešu aizsardzību, tādēļ par efektīvāko sankcijas veidu šajā gadījumā atzīstams naudas sods. Kodeksa 204.² panta astotā daļa tiek pārņemta, to iestrādājot

		<p>Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 79.pantā.</p> <p>Administratīvo pārkāpumu sastāvi būtu papildināmi ar jaunu sastāvu televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzēju jomā. EPLL 19.pants satur vairākus pienākumus, kas ievērojami, izplatot televīzijas programmas, t.sk. tās retranslējot. EPLL 19.panta divpadsmitā daļa paredz televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzējiem obligāti izplatāmās programmas. Šobrīd EPLL 19.panta divpadsmitajai daļai nav piespiedu īstenošanas mehānisma, tādēļ nepieciešams jauns administratīvā pārkāpuma sastāvs, lai nodrošinātu minētā pienākuma izpildes uzraudzību. EPLL 19.panta sestā un sestā prim daļa paredz pienākumu kabeltelevīzijas operatoriem nodrošināt sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu un galalietotājiem bez maksas pieejamo komerciālo nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu pieejamību saviem abonentiem. Šobrīd saskaņā ar EPLL 21.pantu Padomei ir tiesības apturēt elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbību, ja tas nepilda ar likumu uzliktos pienākumus, tomēr šāds sods ir pārlietu nesamērīgs, tādēļ paredzams jauns administratīvā pārkāpuma sastāvs par retranslācijas atļaujas noteikumu pārkāpumiem. Ja televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumu sniedzējs neievēro tam ar likumu noteiktos pienākumus vai pārkāpj noteiktos aizliegumus un ierobežojumus, nodarījuma sabiedriskais kaitīgums vērtējams kā līdzvērtīgs Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 78.panta pirmās daļas pārkāpuma gadījumam, tādēļ naudas soda apmērs tiek pielīdzināts Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 78.panta pirmajā daļā noteiktajam naudas soda apmēram. Administratīvā atbildība par televīzijas programmu izplatīšanas</p>
--	--	---

pakalpojumu sniedzēju darbībai noteikto pienākumu neievērošanu noteikta Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 78.panta otrajā daļā.

Likumprojekts par XV nodaļas pantos, izņemot Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 79.pantā, noteiktajiem pārkāpumiem paredz sankciju – brīdinājums. Administratīvo sodu sistēmas attīstības koncepcijas (apstiprināta ar Ministru kabineta 2013.gada 4.februāra rīkojumu Nr.38) kopsavilkumā ir norādīts: „Personai, kura administratīvo pārkāpumu izdarījusi pirmo reizi, ir jābūt iespējai vispirms tikt brīdinātai. Minētais soda veids [brīdinājums] ir vērsts uz personas tiesisko apziņu un jaunu pārkāpumu prevenciju, un tas ir piemērojams tādos gadījumos, kad ar administratīvo pārkāpumu nav radīts būtisks kaitējums vai izdarītais pārkāpums ir mazsvarīgs”. Lai gan minētajā koncepcijā norādīts, ka administratīvo sodu sistēmā naudas sodam piešķirama primārā soda nozīme, Kultūras ministrijas un Padomes ieskatā sākotnēji ir ietverama brīdinājuma sankcija, kas piemērojama, ja izdarītais pārkāpums ir pirmreizējs un nav pārmērīgi apdraudējis sabiedrības likumīgās intereses.

Nosakot atbilstoša apmēra naudas sodus par pārkāpumiem elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomā, personas tiks motivētas atturēties no attiecīgo pārkāpumu izdarīšanas. Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 76. – 82.pantā noteiktais naudas sods (noteikta naudas summa, kas administratīvi sodītajai personai jāmaksā par izdarītu administratīvo pārkāpumu) lielākoties ir saglabāts atbilstoši attiecīgajos Kodeksa pantos noteiktajam naudas soda apmēram, tos pārvēršot Administratīvo atbildības likumā noteiktajās naudas soda vienībās, izņemot Likumprojekta 2.pantā paredzēto:

		<p>1) EPLL 76.panta pirmo daļu – samazināts naudas soda minimālais sliekšnis no 2 000 <i>euro</i> uz 500 <i>euro</i> (skat. Kodeksa 201.⁵ panta otrās daļas aprakstu);</p> <p>2) EPLL 79.pantu – palielināts maksimālais naudas soda apmērs juridiskajām personām no 1 400 <i>euro</i> uz 7 100 <i>euro</i> (skat. Kodeksa 204.² panta astotās daļas aprakstu).</p> <p>Likumprojekta 1.pants paredz papildināt EPLL 2.panta pirmo daļu, nosakot, ka EPLL reglamentē Latvijas jurisdikcijā esošo elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības kārtību, noteikumus, administratīvo atbildību elektronisko plašsaziņas līdzekļu jomā un kompetenci sodu piemērošanā, kā arī citu tiesību subjektu darbību šajā likumā paredzētajos gadījumos.</p> <p>Likumprojekts nosaka, ka tas stāsies spēkā vienlaikus ar Administratīvās atbildības likumu.</p>
3.	Projekta izstrādē iesaistītās institūcijas	Kultūras ministrija, Padome.
4.	Cita informācija	Nav

II. Tiesību akta projekta ietekme uz sabiedrību, tautsaimniecības attīstību un administratīvo slogu

1.	Sabiedrības mērķgrupas, kuras tiesiskais regulējums ietekmē vai varētu ietekmēt	Likumprojektā noteiktais regulējums attieksies uz elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem, to atbildīgajām amatpersonām.
2.	Tiesiskā regulējuma ietekme uz tautsaimniecību un administratīvo slogu	Likumprojekts šo jomu neskar.
3.	Administratīvo izmaksu monetārs novērtējums	Likumprojekts šo jomu neskar.
4.	Atbilstības izmaksu monetārs novērtējums	Likumprojekts šo jomu neskar.
5.	Cita informācija	Nav

III. Tiesību akta projekta ietekme uz valsts budžetu un pašvaldību budžetiem

Likumprojekts šo jomu neskar.

IV. Tiesību akta projekta ietekme uz spēkā esošo tiesību normu sistēmu

Likumprojekts šo jomu neskar.

V. Tiesību akta projekta atbilstība Latvijas Republikas starptautiskajām saistībām

Likumprojekts šo jomu neskar.

VI. Sabiedrības līdzdalība un komunikācijas aktivitātes

1.	Plānotās sabiedrības līdzdalības un komunikācijas aktivitātes saistībā ar projektu	Likumprojekta izstrādē tika iesaistīta Padome, Latvijas Raidorganizāciju asociācija un Latvijas Elektronisko komunikāciju asociācija. Likumprojekts 2019.gada 20.martā un atkārtoti 2019.gada 25.jūnijā tika nosūtīts minētajām institūcijām ar lūgumu sniegt rakstveida viedokli par Likumprojektā ietvertu regulējumu.
2.	Sabiedrības līdzdalība projekta izstrādē	Padome Likumprojektu saskaņoja bez iebildumiem. Latvijas Elektronisko komunikāciju asociācija izteica priekšlikumus, kas attiecas uz EPLL noteikto „retranslācijas” definīciju, apraides atļaujas funkcijām un audiovizuālo pakalpojumu izplatīšanas noteikumu pārkāpumiem. Latvijas Raidorganizāciju asociācija puda iebildumus par soda apmēriem, kas noteikti Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 79. un 82.pantā.
3.	Sabiedrības līdzdalības rezultāti	Ņemot vērā, ka daļa no Latvijas Elektronisko komunikāciju asociācijas priekšlikumiem neattiecas uz Likumprojekta mērķi un uzdevumiem, attiecīgajos priekšlikumos piedāvātais regulējums Likumprojektā netika iekļauts. Savukārt Latvijas Elektronisko

		komunikāciju asociācijas priekšlikums papildināt Likumprojektu ar jaunu sastāvu, lai nodrošinātu atbildību par tādas programmas izplatīšanu, kuras izplatīšana Latvijas teritorijā ir aizliegta, Likumprojektā netika iekļauts, jo attiecīgais sastāvs pēc būtības ir ietverts Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 78.panta otrajā daļā. 2019.gada 7.maijā Kultūras ministrijas organizētās tikšanās laikā ar Latvijas Raidorganizāciju asociāciju un Padomi tika panākts kompromiss, kas attiecīgi atspoguļots Likumprojekta 2.pantā paredzētā EPLL 79. un 82.pantā.
4.	Cita informācija	Nav

VII. Tiesību akta projekta izpildes nodrošināšana un tās ietekme uz institūcijām		
1.	Projekta izpildē iesaistītās institūcijas	Padome.
2.	Projekta izpildes ietekme uz pārvaldes funkcijām un institucionālo struktūru. Jaunu institūciju izveide, esošu institūciju likvidācija vai reorganizācija, to ietekme uz institūcijas cilvēkresursiem	Likumprojekts šo jomu neskar.
3.	Cita informācija	Nav

Kultūras ministrs

N.Puntulis

Vīza: Valsts sekretāra p.i.

B.Zakevica

Irbe 67330336

Sanda.Irbe@km.gov.lv

Feldmane 67330324

Paula.Feldmane@km.gov.lv